

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZES
URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO

Grzegorz Kruszyński

ULC-LEP-1/0240-0063/01/10

4 lip. 8.04.

Warszawa, 2010.04.02

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat RP**

W odpowiedzi na pismo – sygn. akt – BPS/KU-034/813/4/10 z dnia 16 marca 2010r. dotyczące udzielenia opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej (druk senacki 813) uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Dnia 28 października 2008 r. Trybunał Konstytucyjny wydał postanowienie – sygn. akt – S 4/08, w którym zasygnalizował Sejmowi (w celu zapewnienia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej) potrzebę podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie dopuszczalności zniszczenia obcego cywilnego statku powietrznego na podstawie przepisu art. 18b ust. 2 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944, z późn. zm.).

Powyższe działanie podyktowane zostało wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2008 r. – sygn. akt – K 44/07 (Dz. U. z dnia 3 października 2008 r. Nr 177, poz. 1095), w którym stwierdził, że art. 122a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.) jest niezgodny z art. 2 art. 30 i art. 38 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Przepis art. 18b ust. 2 nie stanowił przedmiotu kontroli Trybunału Konstytucyjnego. W toku postępowania był on przywoływany wyłącznie jako przepis istotnie związany z treścią normy prawnej w zakwestionowanym przepisie art. 122a ustawy – Prawo lotnicze.

Norma art. 122a ustawy – Prawo lotnicze dopuszczała zniszczenie cywilnego statku powietrznego, na którego pokładzie znajdowały się osoby niebędące agresorami, co nie dało się pogodzić konstytucyjnymi gwarancjami ochrony życia i godności ludzkiej. Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu sygn. akt S 4/08 zwrócił uwagę, że art. 18b ustawy o ochronie granicy państwowej stanowi również samodzielną podstawę podjęcia przez Dowódcę Operacyjnego Sił Zbrojnych lub Ministra Obrony Narodowej decyzji o zniszczeniu obcego cywilnego statku powietrznego z załogą i pasażerami na pokładzie.

W związku z powyższym Urząd Lotnictwa Cywilnego (w zakresie ogólnym) pozytywnie opiniuje zmiany dokonane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie granicy państwowej. Proponowane zapisy nie zawierają regulacji prawnych, zezwalających na zestrzelenie obcego cywilnego statku powietrznego, a jedynie jego przechwycenie. Tym samym zostały wykonane postanowienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego, określone w jego uzasadnieniu i sentencji.

Wątpliwość budzi jedynie brak uregulowania kwestii związanej z przypadkiem niezastosowania się cywilnego statku powietrznego do wezwań i poleceń, określonych w art. 18b ust. 1 i 2, do których odnosi się dodany w zmianie 2 do projektu nowelizacji ustawy o ochronie granicy państwowej - ust. 2a. Konsekwencje ww. niezastosowania dotkną jedynie obcy wojskowy statek powietrzny, natomiast pominięto kwestię związaną z cywilnym statkiem powietrznym.

Ponadto proponuję w ostatnim akapicie w części 3 uzasadnienia (Cel i zakres projektowanej ustawy) rozszerzyć i doprecyzować podstawy prawne poruszanej tam kwestii związanej z możliwością zestrzeliwania cywilnych statków powietrznych (w tym polskich) na podstawie norm ogólnych, w szczególności w odniesieniu do art. 3 bis Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212, z późn. zm.).

wz. Prezesa
Urzędu Lotnictwa Cywilnego

WICEMIEZES
ds. Transportu Lotniczego
Urzędu Lotnictwa Cywilnego

Zbigniew Mączka